

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ САМООЦІНКИ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Н.О. Божок

У сучасному світі юнаки намагаються досягти успіху в галузі навчання, особистому житті та знайти престижну роботу. Досягнення цілей та задоволення великої кількості потреб вимагає від молодих людей неабияких зусиль, здібностей та позитивного самосприйняття.

Дослідження самооцінки юнаків знайшло своє відображення у наукових працях Р. Бернса, Е. Еліса, В.В. Століна, М. Розенберга, К.Роджерса та інших.

Самооцінка як і самоконцепція є надзвичайно важливим фактором сутності особистості. Це суттєва свідомо частина особистості. Отже, самооцінка – це індивідуальна оцінка особистої вартості й трактується, як самосприйняття, самовпевненість, самоусвідомлення та є одним з найбільш важливим аспектом життя особистості. Особистості з високою самооцінкою краще пристосовуються до вирішення особистих та соціальних проблем, мають високий рівень ефективного виконання завдань та кращу мотивацію у досягненні мети. З іншою сторони, молоді люди з низькою самооцінкою мають труднощі з адекватним аналізом та розумінням складної ситуації. Депресія та навіть схильність до суїциду корелюють з низькою самооцінкою.

На думку Р. Бернса, більш глибоке усвідомлення особистості себе призведе до природного переходу самосвідомості з більш низького рівня до більш високого рівня позитивного самосприйняття.

К. Роджерс, який поділяє ставлення до себе на самооцінку і самосприйняття, стверджує, що лише високий рівень самосприйняття обумовлює позитивне ставлення до себе та інших.

Таким чином, позитивне самосприйняття інтенсифікує самоусвідомлення, самореалізацію, самоактуалізацію та рівень особистісного зростання студента.